

БАСНИ

Единъ лозарь искалъ да научи синоветъ си на трудъ. Когато легналъ да мре той ги повикалъ и имъ казалъ:

— Деца мои, когато умра, вие идете на лозето, вземете мотикитъ и копайте, копайте, додето намърятъ онова, което съмъ заровилъ между лозитъ.

Синоветъ на лозаря помисили, че въ лозето има скрито имане и когато баща имъ умрълъ, почнали да копаятъ. Копали, копали — цълото лозе прекопали. Имане не намърили, но лозето прекопали тъй хубаво, че лозитъ се огънали отъ плодъ. Работливите синове набрали нѣколко кораби грозде, продали го и спечелили много пари.

Л. Н. Толстой

ВЕСЕЛИ ИСТОРИИ**ДВАМА СЕ КАРАТЪ – ТРЕТИЯТЪ ПЕЧЕЛИ!**

Двама стари иманияри,
Шопа, заедно съ Захари,
чува, че гърне съ имане
има въ лозето на Яни.

Затова и съсъ заплаха,
тъ момче изъ пътя спрѣхъ
и на сила, безъ да знае,
казаха му да копае...

Рано, съ кирка и лопата,
тъ поеха къмъ лозията.
После съ радостъ най-голяма.
взеха да копаятъ двама.

Дълго всрѣдъ студа копаха...
Трапътъ простренъ разораха,
но отъ силната умора,
капнаха, горкитъ хора.

Ей, гърнето се показа.
Шопътъ на Захари каза:
— То е мое! — Не, а мое!
Спрѣчкаха се на кого е.

Имняритъ се сбиха
и въ трапа се повалиха...
Но презъ този бой — момчето,
бѣ офейкало съ гърнето.

Любомиръ Дойчевъ